NORAKSTS
Lieta Nr.142100710
1-0882-11/42

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rēzeknē 2011.gada 1.novembrī

Administratīvā rajona tiesa šādā sastāvā:
tiesnesis M.Šļakota,

piedaloties pieteicējam *I.P.*, atbildētāja Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes Valsts policijas Latgales reģiona pārvaldes pārstāvim *E.Š.*,
atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta pēc *I.P.* pieteikuma par Valsts policijas Latgales reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja Prevencijas nodaļas priekšnieka 2010.gada 13.augusta lēmuma Nr.VP1/PA801276-P-44 atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] Valsts policijas Latgales reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja Patruļpolicijas nodaļas Patruļdienesta rotas kārtībnieks 2010.gada 23.maijā sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu Nr. PA 801276 par *I.P.* (turpmāk arī – pieteicējs) izdarīto pārkāpumu. Protokolā norādīts, ka 2010.gada 23.maijā plkst.21.30 Daugavpilī, Tautas un Grodņas ielu krustojumā (Krievu liceja sporta laukumā) pieteicējs lietoja alkoholiskos dzērienus – degvīnu.

Ar savām darbībām pieteicējs izdarīja Latvijas administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) 171.panta pirmajā daļā paredzēto pārkāpumu.

Ar Valsts policijas Latgales reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja Patruļpolicijas nodaļas Patruļdienesta rotas komandiera 2010.gada 31.maija lēmumu pieteicējam izteikts brīdinājums, uzlikts pienākums segt izdevumus Ls 11 apmērā, kas saistīti ar alkohola koncentrācijas iespaida konstatēšanas veikto pārbaudi saskaņā ar LAPK 274.pantu.

Pieteicējs Lēmumu apstrīdēja.

[2] Izskatot sūdzību, Valsts policijas Latgales reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja Prevencijas nodaļas priekšnieks ar 2010.gada 13.augusta lēmumu Nr.VP1/PA801276-P-44 (turpmāk – Lēmums) atstāja negrozītu apstrīdēto lēmumu.

Lēmums pamatots ar šādiem argumentiem.

[2.1] Pieteicēja izdarītais pārkāpums pierādīts ar administratīvā pārkāpuma protokolu, ar alkohola ietekmes pārbaudes protokolu un ar policijas darbinieku liecībām.

Pieteicējs savā sūdzībā norāda, ka nebija lietojis alkoholiskos dzērienus, kas ir krasā pretrunā ar policijas darbinieku liecībām. Saskaņā ar Valsts pārvaldes iekārtas likuma 10.panta ceturto daļu valsts pārvaldei, atsevišķai iestādei vai amatpersonai, īstenojot valsts pārvaldes funkcijas, nav savu interešu. Šajā gadījumā nav pamata uzskatīt, ka Patruļdienesta rotas darbinieki, pildot dienesta pienākumus, bijuši personiski ieinteresēti lietas iznākumā. Līdz ar to policijas darbinieku liecībām ir piešķirama augsta ticamības pakāpe.

[2.2] Kritiski vērtējams pieteicēja arguments, ka viņam nebija zināma lietas izskatīšanas vieta un laiks. Protokolā ir pieteicēja atzīme par to, ka viņš ir saņēmis protokola eksemplāru, kurā ir norādīta izskatīšanas vieta un laiks.

[3] Pieteicējs vērsās Administratīvajā rajona tiesā ar pieteikumu, lūdzot atcelt Lēmumu un norādot šādus argumentus.

[3.1] 2010.gada 23.maijā pieteicējs kopā ar draugu *A.T.* lietojis alkoholiskos dzērienus pieteicēja dzīvesvietā */dzīvesvieta/*. Aptuveni plkst.21.10 pieteicējs un *A.T.* izgāja no pieteicēja mājas, pieteicējs vēlējies pavadīt *A.T.* līdz sabiedriskajam transportam. Izejot no mājas viņiem līdzi nebija ne alkoholiskie, ne citi dzērieni, ko var apliecināt pieteicēja sieva *T.P.*

Pa ceļam uz sabiedrisko transportu pie Daugavpils Krievu liceja, sporta laukumā, t.i. Tautas un Grodņas ielu krustojumā, satikuši paziņas *M.G.* un pieteicēja mājas kaimiņieni *N.G.* Satikšanās laikā alkoholiskos dzērienus nelietoja.

Aptuveni plkst. 21.30 pie viņiem piebrauca un apstājās policijas patruļmašīna, no kuras izkāpa trīs policijas darbinieki un uzdeva jautājumu, vai netiek lietoti alkoholiskie dzērieni. Saņēmuši noliedzošu atbildi, policijas darbinieki izdarīja vietas apskati, taču nekonstatēja pārkāpuma izdarīšanas priekšmetus. Policijas darbinieki pieprasīja pieteicēja un *A.T.* personu apliecinošus dokumentus un pieņēma lēmumu viņus aizturēt, nogādājot uz Daugavpils policijas iecirkni.

Policijas iecirknī pieteicējam un *A.T.* tika piedāvāts veikt alkohola koncentrācijas pārbaudi, piedraudot, ka atteikšanās gadījumā viņi tiks aizturēti policijā uz laiku līdz trim diennaktīm. Pēc divkāršas pārbaudes veikšanas tika sastādīts administratīva pārkāpuma protokols. Pieteicējs protokolu parakstījis ar atzīmi, ka tā saturam nepiekrīt un pieprasījis vienu protokola eksemplāru, kā arī lūdza sniegt informāciju, kad notiks administratīvas lietas izskatīšana. Pieteicējam atteikts izsniegt protokola otru eksemplāru, savukārt uz lūgumu dot iespēju uzrakstīt paskaidrojumu, pieteicējs izgrūsts pa kabineta durvīm ārā.

[3.2] Par policijas darbinieku prettiesisko rīcību pieteicējs 2010.gada 31.maijā iesniedza sūdzību Valsts policijas Latgales reģiona pārvaldes Kārtības policijas priekšniekam, kā arī lūdza atlikt lietas izskatīšanu, jo pieteicējam netika izsniegta protokola kopija un netika sniegta informācija par administratīvās pārkāpuma lietas izskatīšanas datumu, kā arī sakarā ar pieteicēja atrašanos darba komandējumā ārpus Latvijas laika posmā no 2010.gada 1.jūnija līdz 2010.gada 13.jūlijam.

Ar 2010.gada 14.jūnija atbildes vēstuli pieteicējam paziņots, ka 2010.gada 31.maijā administratīvā pārkāpuma lieta jau izskatīta.

2010.gada 1.jūlijā vēršoties Latgales reģiona pārvaldes Kārtības policijas Administratīvā biroja lietvedībā pieteicējs saņēma administratīvā pārkāpumā protokola kopiju, no kuras arī noskaidroja, ka lietas izskatīšana bija nozīmēta 2010.gada 25.maijā plkst.10.00 vai 2010.gada 27.maijā plkst.10.00.

Neskatoties uz minēto, lietu amatpersona izskatīja tikai 2010.gada 31.maijā, par šo izskatīšanas datumu pieteicējam nepaziņojot un tādējādi pārkāpjot LAPK 260. un 268.[1]pantu nosacījumus.

[3.3] Policijas darbinieka *V.Š.* dienesta ziņojumā norādītā informācija liecina par neizprotamu policijas darbinieku rīcību. Saskaņā ar minēto ziņojumu, policijas darbinieki sākotnēji konstatējuši pārkāpumu un aizgājuši no pārkāpuma vietas, atstājot personas pārkāpt likumu, kas ir pretrunā ar likuma „Par policiju" 10.pantā noteikto policijas darbinieka pamatpienākumu novērst un pārtraukt administratīvos pārkāpumus.

Saskaņā ar ziņojumu policijas darbinieki vēlāk mierīgi noskatījušies, kā likumpārkāpēji mēģina paslēpt degvīna pudeli, nododot to viens otram, kā arī devuši iespēju *M.G.* un *N.G.* aiziet no pārkāpuma vietas, t.i. izvairīties no atbildības. Policijas darbinieki nav izmantojuši tiesības izņemt administratīvā pārkāpuma priekšmetus un izdarīšanas rīkus (LAPK 256.[1]panta otrā daļa). Pieteicēja ieskatā LAPK 171.panta pirmajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanu var pierādīt tikai ar noteiktiem pierādīšanas līdzekļiem – izņemtajiem alkoholiskajiem dzērieniem.

Ziņojumā norādīts, ka pieteicējs un *A.T.* uzvedās agresīvi, provocēja uz pretlikumīgām darbībām, pārkāpa sabiedrisko kārtību, kas bija par pamatu viņu aizturēšanai un nogādāšanai policijas iecirknī. Neskatoties uz minēto, netika sastādīts protokols pēc LAPK 167.panta par sīko huligānismu.

[4] Tiesai iesniegtajā rakstveida paskaidrojumā Valsts policijas Latgales reģiona pārvalde neatzina pieteikumu uz Lēmumā norādīto argumentu pamata.

[5] Tiesas sēdē pieteicējs uzturēja pieteikumu, sniedzot paskaidrojumus atbilstoši pieteikumā ietvertajiem argumentiem.

[6] Atbildētāja pārstāvis tiesas sēdē neatzina pieteikumu uz Lēmumā un rakstveida paskaidrojumā norādīto argumentu pamata.

Motīvu daļa

[7] Tiesa, noklausoties lietas dalībnieku paskaidrojumus, izvērtējot lietas apstākļus un lietā esošos pierādījumus, secina, ka pieteikums ir pamatots un apmierināms.

[8] Pieteicējam piemērots administratīvais naudas sods – brīdinājums par administratīvo pārkāpumu, atbildība par kuru paredzēta LAPK 171.panta pirmajā daļā. Saskaņā ar minēto tiesību normu par alkoholisko dzērienu vai citu apreibinošo vielu lietošanu sabiedriskās vietās, izņemot vietas, kur alkoholisko dzērienu lietošanu atļāvusi pašvaldība (..) izsaka brīdinājumu vai uzliek naudas sodu līdz simt latiem.

Kā tas izriet no administratīvā pārkāpuma protokola, pārkāpums konstatēts Daugavpilī, Tautas un Grodņas ielu krustojumā (Krievu liceja sporta laukumā). No apstrīdēšanas iesnieguma un pieteikuma argumentiem izriet, ka pieteicējs neapstrīd atrašanos alkohola reibumā minētajā vietā, kā arī neapstrīd to, ka šī vieta ir uzskatāma par sabiedrisku un pašvaldība tajā nav atļāvusi lietot alkoholiskos dzērienus. Par šo apstākli strīds nepastāv.

Lietā nav strīda arī par to, ka saskaņā ar 2010.gada 23.maija personas pārbaudes protokolu (*lietas 56.lapa*) un alkohola pārbaudes mēraparāta Alco Quant izdrukām (*lietas 57.lapa*), pieteicēja izelpā konstatēta alkohola koncentrācija 2010.gada 23.maijā plkst.21.42 1,33 promiles, bet plkst.22.06 1,46 promiles.

Lietā ir strīds par to, vai pieteicējs alkoholiskos dzērienus lietojis iepriekš minētajā sabiedriskajā vietā un līdz ar to, vai ir izdarījis administratīvo pārkāpumu.

[9] Alkoholisko dzērienu lietošanas faktu amatpersona ir fiksējusi administratīvā pārkāpuma protokolā (*lietas 9.lapa*), kur norādīts, ka pieteicējs lietoja degvīnu.

Valsts policijas kārtībnieks *V.Š.* 2010.gada 23.maija ziņojumā (*lietas 59.lapa*) norāda, ka 2010.gada 23.maijā aptuveni pulksten 21.30 patrulējot Daugavpils pilsētā kopā ar seržantiem *A.Š.* un *O.K.* pamanījuši divus vīriešus, kuri lietoja alkoholu Krievu liceja teritorijā uz soliņa blakus sporta laukumam no Tautas un Grodņas ielu krustojuma puses. Policijas darbinieki pienākuši viņiem klāt un aizrādījuši. Vīrieši ielika pudeli polietilēna maisiņā un teica, ka viņi šeit alkoholu nelieto. Policijas darbinieki palūguši uzrādīt personu apliecinošus dokumentus un pienākt klāt dienesta transportam, lai noskaidrotu personas datus un sastādītu administratīvā pārkāpuma protokolus. Tika noskaidrotas abu vīriešu personības – *I.P.* un *A.T.* Tā kā vaina netika atzīta, personas tika nogādātas uz Valsts policijas Latgales reģiona pārvaldi 18.Novembra ielā 41a alkohola koncentrācijas noteikšanai izelpā un administratīvo pārkāpumu protokolu sastādīšanai.

Valsts policijas kārtībnieks *O.K.* 2010.gada 23.maija ziņojumā (*lietas 60.lapa*) apstiprina *V.Š.* ziņojumā norādītos apstākļus.

Valsts policijas kārtībnieks *V.Š.* 2010.gada 15.jūnija ziņojumā (*lietas 76.lapa*) norāda, ka patrulējot Daugavpilī 2010.gada 23.maijā kopā ar seržantu *A.Š.* un seržantu *O.K.* pamanījuši trīs vīriešus un sievieti, kuri lietoja alkoholu Krievu liceja teritorijā uz soliņa, blakus sporta laukumam. Uz zemes starp vīriešiem stāvēja atvērta, iesākta degvīna pudele un četras plastmasas glāzītes. Policijas darbinieki apstājās blakus, *V.Š.* izkāpa no dienesta automašīnas un brīdināja personas, ka lietot alkoholu aizliegts un norādīja, ka blakus viņiem sporta laukumā bērni spēlē basketbolu. Viens no vīriešiem ar rokas žestu paradīja, ka viņš saprata brīdinājumu. Pa rāciju no dežūrdaļas tika saņemts izsaukums, uz kuru policijas darbinieki aizbraukuši.

Braucot atpakaļ plkst.21.30 pa Tautas ielu pie tā paša soliņa ieraudzījuši tos pašus četrus cilvēkus, kuri turpināja lietot alkoholu (pudeles saturs bija krietni samazinājies). Policijas darbinieki vēlreiz apstājās, pienāca viņiem klāt un vēlreiz aizrādīja, ka lietot alkoholu sabiedriskā vietā aizliegts. Viens no vīriešiem paņēma pudeli, ielika polietilēna maisiņā, bet cits vīrietis ar sievieti paņēma maisiņu ar pudeli un uzreiz aizgāja projām. Divi palikušie vīrieši neatzina savu vainu un uzsāka konfliktu ar policijas darbiniekiem. Policijas darbinieki palūdza uzrādīt personu apliecinošus dokumentus un pienākt pie dienesta automašīnas, lai noskaidrot personas datus. Tika noskaidrotas personas – *I.P.* un *A.T.*

Tā kā *I.P.* un *A.T.* uzvedās agresīvi, mēģināja izprovocēt policijas darbiniekus uz pretlikumīgām darbībām, pārkāpa sabiedrisko kārtību, šīs personas tika nogādātas uz policijas iecirkni alkohola koncentrācijas noteikšanas pārbaudei un administratīvo protokolu sastādīšanai.

Administratīvo protokolu sastādīšanas laikā un veiktās alkohola ietekmes pārbaudes laikā *I.P.* uzvedās ļoti agresīvi, solīja atbrīvot *V.Š.* no ieņemamā amata, kliedza gan uz policijas darbiniekiem, gan uz savu draugu *A.T.*, kurš viņu mēģināja nomierināt. Draudēja ar paziņām un solīja vēl satikties pilsētas ielās un darīt zināmu, cik svarīgai personai ir radītas problēmas.

Pēc administratīva protokola sastādīšanas, kad *V.Š.* izlasīja *I.P.* protokola saturu, paskaidroja viņa tiesības un pienākumus, ka arī protokola izskatīšanas vietu un laiku, pieteicējs izdarīja uzrakstu par nepiekrišanu protokolam, saņēma protokola kopiju un pasakot „tiksimies tiesā" aizgāja.

[10] Pieteicējs par alkohola lietošanas faktu sniedz policijas darbinieku konstatētajiem faktiem diametrāli pretējas ziņas. Administratīvā pārkāpuma protokolā pieteicējs izdarīja ierakstu, ka nepiekrīt protokola saturam.

Savukārt 2010.gada 31.maijā pieteicējs iesniedza Valsts policijas Latgales reģiona pārvaldes Kārtības policijas priekšniekam sūdzību par policijas darbinieku prettiesisko rīcību, prettiesisko aizturēšanu un par nelikumīgu administratīvā protokola sastādīšanu (*lietas 11.-12.lapas*). Iesniegumā norādīti lietas apstākļi, kurus pieteicējs vēlāk norādījis arī pieteikumā tiesai (sk. sprieduma [3.1] punktu). No sūdzības izriet, ka pieteicējs bijis alkohola reibumā, taču alkoholiskos dzērienus lietojis nevis sabiedriskā vietā, bet iepriekš pie sevis mājās. Ne pieteicējam, ne citām personām, kuru kompānijā viņš atradies, alkoholiskie dzērieni klāt nav bijuši.

Tādus pašus faktus pieteicējs norādīja 2010.gada 14.jūlija sūdzībā par 2010.gada 31.maija lēmumu (*lietas 25.-28.lapas*).

2010.gada 31.maija iesniegumam pieteicējs pievienojis savas sievas *T.P.* rakstveida iesniegumu (*lietas 13.lapa*) ar apliecinājumu, kurā norādīts, ka līdz plkst.21.00 pieteicējs un *A.T.* lietojuši alkoholiskos dzērienus pieteicēja dzīvesvietā. Pēc plkst.21.00 pieteicējs gājis pavadīt *A.T.* līdz sabiedriskajam transportam, viņiem līdzi nav bijuši alkoholiskie dzērieni.

2010.gada 31.maija iesniegumam pieteicējs pievienojis *N.G.* rakstveida iesniegumu (*lietas 15.lapa*), kurā norādīts, ka *N.G.* 2010.gada 23.maijā aptuveni plkst.21.10 Krievu liceja sporta laukumā satikusi mājas kaimiņu *I.P.* un viņa paziņu *A.T.* Tikšanās laikā nekādi alkoholiskie dzērieni netika lietoti, tādu ne pie viena nebija. Pēc policijas darbinieku ierašanās *I.P.* un viņa paziņa *A.T.* izturējās normāli, nepakļaušanos neizrādīja.

2010.gada 31.maija iesniegumam pieteicējs pievienojis arī *M.G.* rakstveida iesniegumu (*lietas 67.lapa*), kurā norādīts, ka tikšanās laikā ar pieteicēju *A.T.* nekādi alkoholiskie dzērieni netika lietoti, tādi pie viņiem neatradās. Pēc policijas darbinieku ierašanās *I.P.* un viņa paziņa *A.T.* izturējās normāli, nepakļaušanos neizrādīja. *M.G.* nav zināms viņu aizturēšanas iemesls.

[11] Konkrētajā lietā uz pierādāmo apstākli – alkoholisko dzērienu lietošanu sabiedriskā vietā – kā netieši pierādījumi attiecināmi 2010.gada 23.maija personas pārbaudes protokols un alkohola pārbaudes mēraparāta izdrukas, no kuriem izriet, ka pieteicējs atradies alkohola reibumā. Vienlaikus minēto pierādījumu nozīme minētā fakta pierādīšanā nav liela, jo atrašanos reibuma stāvoklī tikpat labi var izskaidrot ar alkohola lietošanu iepriekš, t.i. pirms nonākšanas sabiedriskā vietā. Tieši šādas ziņas sniedz pieteicējs, norādot, ka alkoholu lietojis mājās.

Netiešas ziņas par pierādāmo apstākli sniedz arī *I.P.* rakstveida paskaidrojums, saskaņā ar kuru pieteicējs un *A.T.* no mājas izgājuši, neņemot līdzi alkoholiskos dzērienus. Tomēr, arī šis paskaidrojums neizslēdz citas iespējas, piemēram, ka alkohols ir nopirkts pēc dzīvesvietas atstāšanas, vai arī to, ka alkohola paņemšanas fakts *I.P.* palicis nepamanīts.

[12] Tiešie pierādījumi par alkohola lietošanas faktu sabiedriskā vietā šajā lietā ir policijas darbinieku sastādītajā protokolā un ziņojumos ietvertās ziņas, kā arī pieteicēja rakstveida paskaidrojumi, kas ietverti protokolā un iesniegumos. Pieteicējs iesniedzis arī *N.G.* un *M.G.* sniegtos rakstveida paskaidrojumus par šo faktu.

Konkrētajā gadījumā pieteicēja versija par notikumiem ir diametrāli pretēja policijas darbinieku sastādītajos dokumentos norādītajiem faktiem. Policijas darbinieki norāda uz alkohola lietošanas faktu, ko pieteicējs kategoriski noliedz. Līdz ar to, tiesai ir jāizvērtē, vai policijas darbinieku savāktie pierādījumi ir pietiekami, lai pārliecinoši konstatētu pārkāpuma faktu un atspēkotu pieteicēja paskaidrojumus, saskaņā ar kuriem alkohols sabiedriskā vietā netika lietots.

[13] Situācijās, kad savstarpēji jāizvērtē personisko pierādījumu – policijas darbinieku un pie administratīvās atbildības saucamo personu sniegto ziņu ticamība, administratīvo tiesu praksē vairakkārt ir atzīmēts, ka amatpersonu sastādītie dokumenti (arī protokoli un ziņojumi) paši par sevi nav uzskatāmi par absolūti ticamiem un neapstrīdamiem, tomēr, amatpersonu sastādītajiem dokumentiem par notikumiem, kas risinājušies, tiem pildot savus dienesta pienākumus, ir piešķirama augsta ticamības pakāpe. Lai konstatētu, ka amatpersonas ir pieļāvušas nepilnības vai kļūdas dokumentu sastādīšanā, ir nepieciešami pārliecinoši pierādījumi (*sk. Administratīvās apgabaltiesas 2005.gada 3.decembra sprieduma lietā AA 13-05/5 17.1.apakšpunktu, 2005.gada 9.decembra sprieduma lietā 666-05/5 15.1.apakšpunktu*).

Tiesas ieskatā šī atziņa ir piemērojama kopsakarā ar LAPK 237.pantu, kurš paredz, ka lietvedības uzdevumi administratīvo pārkāpumu lietās ir savlaicīgi, vispusīgi, pilnīgi un objektīvi noskaidrot katras lietas apstākļus, izlemt to stingrā saskaņā ar likumu (..).

Tātad, amatpersonu rīcībai, noskaidrojot lietas apstākļus un tos fiksējot dokumentos, savācot citus pierādījumus, ir izvirzāmas augstas prasības. Ja administratīvā pārkāpuma lietā esošie pierādījumi nav pilnīgi un objektīvi, tajos nav savlaicīgi un vispusīgi fiksēti pārkāpuma apstākļi, tie nevar kalpot par pamatu personas saukšanai pie administratīvās atbildības. Ir jāņem vērā, ka administratīvā pārkāpuma lietas pēc savas būtības un soda rakstura atbilstoši Eiropas Cilvēktiesību tiesas atziņām ir vērtējamas kā „mazās krimināllietas" (*sk. Eiropas Cilvēktiesību tiesas 2009.gada 10.februāra spriedumu lietā Sergey Zolotukhin v. Russia; sk. arī Satversmes tiesas 2002.gada 20.jūnija sprieduma lietā Nr.2001-17-0106, 6.1.apakšpunktu*). Līdz ar to, pierādīšanas standartam administratīvā pārkāpuma lietā ir jābūt augstam.

[14] Izvērtējot konkrētajā lietā policijas darbinieku iegūtos pierādījumus, tiesas vērtējumā tajos ir tādas nepilnības, kuru dēļ tie nav pietiekami, lai pieteicēja darbībās pārliecinoši konstatētu administratīvā pārkāpuma sastāvu un viņu sauktu pie administratīvās atbildības. Pie šāda secinājuma tiesa nonākusi turpmāk norādīto apsvērumu dēļ.

[14.1] Pārkāpuma konstatēšanas dienā – 2010.gada 23.maijā – policijas darbinieki ir nepilnīgi fiksējuši notikuma faktus.

Administratīvā pārkāpuma protokolā norādīts tikai tas, ka pieteicējs lietojis degvīnu.

No policijas kārtībnieku *V.Š.* un *O.K.* 2010.gada 23.maija ziņojumiem izriet, ka alkoholu lietoja divas personas – *I.P.* un *A.T.*, kuri pēc policijas darbinieku aizrādījuma paziņojuši, ka alkoholu nelieto un ielikuši pudeli polietilēna maisiņā.

Minētajos dokumentos nav ietvertas ziņas par to, pēc kādām pazīmēm ir konstatēts, ka lietoti tieši alkoholiskie dzērieni, konkrēti, degvīns.

Tikai pēc pieteicēja sūdzības saņemšanas policijas kārtībnieks *V.Š.* 2010.gada 15.jūnija ziņojumā norāda, ka patiesībā personas, kuras lietoja alkoholu, bijušas četras. Par to, ka lietots tieši alkohols, liecināja iesāktā degvīna pudele un četras plastmasas glāzītes.

Tiesa secina, ka notikuma dienā iegūtie pierādījumi nesatur vispusīgu, pilnīgu un objektīvu informāciju par lietas apstākļiem. Savukārt policijas kārtībnieka *V.Š.* 2010.gada 15.jūnija ziņojums ir sastādīts pēc tam, kad iestādei kļuvuši zināmi pieteicēja iebildumi, kas mazina šī pierādījuma ticamības pakāpi.

[14.2] Nepamatots ir pieteicēja arguments, ka LAPK 171.panta pirmajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma sastāvu personas darbībās var pierādīt tikai ar

noteiktiem pierādīšanas līdzekļiem – izņemtajiem alkoholiskajiem dzērieniem kā lietiskajiem pierādījumiem. Tiesību normas šādu prasību nesatur. Saskaņā ar LAPK 243.panta otro daļu faktus administratīvā pārkāpuma lietā ir pieļaujams konstatēt ar dažādiem pierādīšanas līdzekļiem, tostarp, arī ar lietiskajiem pierādījumiem. Attiecībā uz LAPK 171.panta pirmajā daļā paredzēto administratīvo pārkāpumu kāda konkrēta pierādīšanas līdzekļa neizmantošana pati par sevi nenozīmē, ka šo pārkāpumu nevarētu pierādīt ar citiem līdzekļiem.

Vienlaikus ir jāvērtē, vai iegūtie pierādījumi ir kvalitatīvi un vai tie ir pietiekami. Gadījumā, ja savāktie pierādījumi nav pārliecinoši, papildus pierādījumu esamība var būt noteicošā, lai atzītu pārkāpumu par pierādītu. Tieši šādu situāciju tiesa konstatē izskatāmajā lietā. Ņemot vērā sprieduma iepriekšējā apakšpunktā norādītos trūkumus policijas darbinieku noformētajos personiskajos pierādījumos, tiesa tos neatzīst par tādiem, kuru ticamības pakāpe pati par sevi būtu ļoti augsta. Savukārt vērtējot policijas amatpersonu darbības pierādījumu iegūšanā, tiesa atzīst, ka konkrētajā gadījumā notikuma vietā bija iespējama arī citu pierādījumu iegūšana, cita starp, bija iespējama alkohola pudeles kā pārkāpuma priekšmeta izņemšana. Konkrētajā situācijā paliek neatbildēts jautājums, kādu iemeslu dēļ policijas darbinieki alkohola pudeli kā pārkāpuma izdarīšanas priekšmetu un lietisko pierādījumu nav izņēmuši, vai vismaz kādēļ nav veikuši tās apskati uz vietas, rezultātus detalizēti fiksējot dokumentos. Tā vietā policijas darbinieki ir ļāvuši divām personām paņemt līdzi pārkāpuma priekšmetu un aiziet, neskatoties uz to, ka minētās personas, kā tas izriet no policijas kārtībnieka *V.Š.* 2010.gada 15.jūnija ziņojuma, izdarīja tādu pašu pārkāpumu kā aizturētie *I.P.* un *A.T.*

Šāda notikumu gaita norāda uz to, ka sastādot administratīvo pārkāpumu protokolus tikai *I.P.* un *A.T.*, bet ne pārējiem diviem pārkāpējiem, policijas darbinieki vadījušies ne tik daudz no konkrētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanas fakta, cik no blakus apstākļiem. Par minēto liecina arī *V.Š.* 2010.gada 23.maija ziņojumā norādītais, ka *I.P.* un *A.T.* uzvedās agresīvi, mēģināja izprovocēt policijas darbiniekus uz pretlikumīgām darbībām, pārkāpa sabiedrisko kārtību, tādēļ šīs personas tika nogādātas uz policijas iecirkni alkohola koncentrācijas noteikšanas pārbaudei un administratīvo protokolu sastādīšanai. Līdz ar to pastāv šaubas, vai sastādot protokolu un piemērojot sodu par LAPK 171.panta pirmajā daļā paredzēto administratīvo pārkāpumu, lēmuma pamatā ir bijusi alkoholisko dzērienu lietošana sabiedriskā vietā, jeb arī pieteicēja provocējošā uzvedība, viņam atrodoties alkohola reibuma stāvoklī.

[15] Pie šādiem apstākļiem saskaņā ar LAPK 286.panta pirmās daļas 2.punktu Lēmums būtu atceļams un lieta nosūtāma jaunai izskatīšanai.

Tomēr, LAPK 37.panta pirmā daļa noteic, ka administratīvo sodu var uzlikt ne vēlāk kā četru mēnešu laikā no pārkāpuma izdarīšanas dienas, bet, ja pārkāpums ir ilgstošs – četru mēnešu laikā no tā atklāšanas dienas. Tā kā ir pagājis LAPK 37.panta pirmajā daļā noteiktais termiņš administratīvā soda piemērošanai, nav konstatējams leģitīms pamats 2010.gada 23.maija administratīvā pārkāpuma protokola Nr. PA 801276 nosūtīšanai jaunai izskatīšanai. Līdz ar to ir piemērojams LAPK 286.panta pirmās daļas 3.punkts – Valsts policijas Latgales reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja Prevencijas nodaļas priekšnieka 2010.gada 13.augusta lēmums Nr.VP1/PA801276-P-44 ir atceļams un lieta izbeidzama.

Tā kā citi lietas dalībnieku argumenti nespēj ietekmēt sprieduma rezolutīvo daļu, pamatojoties uz procesuālās ekonomijas principu tiesa tos nevērtē.

[16] LAPK 274.panta piektajā daļā ir norādīts, ka ar alkohola koncentrācijas konstatēšanai veiktajām pārbaudēm saistīto izdevumu apmēru nosaka lēmumā par administratīvā soda uzlikšanu. Tā kā administratīvā pārkāpuma lieta tiek izbeigta, jo nav pierādīts administratīvā pārkāpuma sastāvs, nav pamata arī noteikt atlīdzināt izdevumus, kas saistīti ar alkohola koncentrācijas konstatēšanu.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246.-251.pantu, Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 286.panta pirmās daļas 3.punktu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda

Apmierināt *I.P.*, personas kods */personas kods/*, pieteikumu.

Atcelt Valsts policijas Latgales reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja Prevencijas nodaļas priekšnieka 2010.gada 13.augusta lēmumu Nr.VP1/PA801276-P-44 (2010.gada 23.maija administratīvā pārkāpuma protokols Nr. PA 801276) un izbeigt lietu.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā divdesmit dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rēzeknes tiesu namā.

Tiesnesis /paraksts/ M.Šļakota

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās rajona tiesas
tiesnesis_____ M.Šļakota
Rēzeknē, 2011.gada 1.novembrī